

بررسی میزان فراوانی آلودگی به ویروس‌های نقص ایمنی انسان، هپاتیت C و هپاتیت B در وابستگان به مواد مخدر مراجعه کننده به درمانگاه خود معرف دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان در سال ۱۳۸۲

علی خدادادی زاده^۱، دکتر علی اسماعیلی ندیمی^۲، سیدحبيب آ... حسینی^۳، دکتر زبیا شعبانی شهربابی^۴

دریافت مقاله: ۱۳۸۴/۲/۲۱ اصلاح نهایی: ۱۳۸۵/۳/۱۰ پذیرش مقاله: ۱۳۸۵/۳/۱۵

چکیده

زمینه و هدف: اعتیاد به مواد مخدر یکی از مهم‌ترین مشکلات جوامع بشری است. فرد معتاد علاوه بر مشکلات اقتصادی و اجتماعی که بر خانواده و جامعه تحمیل می‌کند، می‌تواند از بعد سلامتی و بهداشتی هم برای جامعه خطرناک باشد. معتادان به خصوص معتادان تزریقی می‌توانند باعث انتشار بیماری‌های مهم و خطرناکی مانند هپاتیت B و C و هم‌چنین ویروس ایدز شوند. بنابراین شناخت این گروه از بیماران و دادن آموزش‌های لازم به آن‌ها از اولویت مهمی برخوردار است به همین جهت این مطالعه تلاشی در جهت شناسایی افراد معتاد آلوده به این ویروس‌ها بود که به درمانگاه خود معرف ترک اعتیاد دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان مراجعه می‌کردند.

مواد و روش‌ها: این مطالعه توصیفی در سال ۱۳۸۲ بر روی ۱۸۰ نفر از معتادان مراجعه کننده به درمانگاه ترک اعتیاد دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان، ضمن رعایت کامل ملاحظات اخلاقی که به روش غیر احتمالی آسان انتخاب شدند به مدت سه ماه پس از اطلاع و کسب رضایت آن‌ها انجام شد. از کلیه نمونه‌ها ۱۰ سی‌سی خون گرفته و پس از کدگذاری محرمانه، برای بررسی عفونت‌های ویروسی هپاتیت B و C و HIV به سازمان انتقال خون ارسال شد. برای بررسی آلودگی کلیه نمونه‌های سرمی از نظر آنتی‌بادی ضد HIV به روش الیزا بررسی و موارد مثبت مجدداً با همین روش تکرار و نهایتاً با روش وسترن بلات تأیید گردید. شناسایی موارد HBsAg و anti-HCV نیز از طریق تست الیزا صورت گرفت و صحت آزمایشات توسط سازمان انتقال خون تأیید شد. پس از جمع‌آوری اطلاعات، داده‌ها با آزمون آماری کای دو و فیشر مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

یافته‌ها: در این پژوهش میانگین سنی نمونه‌های مورد مطالعه $29/3 \pm 5/3$ سال بود، که ۹۵/۵٪ آن‌ها مرد و از نظر نوع اعتیاد، ۱۷/۲۱٪ معتاد تزریقی و ۸۲/۸٪ معتاد غیرتزریقی بودند که میزان آلودگی به یکی از انواع ویروس‌ها در ۲۱ نفر (۱۱/۷٪) از کل نمونه‌ها وجود داشت [با حدود اطمینان ۹۵٪، (۰/۸-۰/۱۶)٪] که ۱۱ نفر در گروه معتادان تزریقی و ۱۰ نفر در سایر معتادان قرار گرفتند که این اختلاف از نظر آماری معنی‌دار بود ($p < 0/001$). از کل جمعیت مورد مطالعه ۳ نفر (۱/۶۶٪) به HIV مبتلا بودند که همه آن‌ها در گروه معتادان تزریقی قرار داشتند، ۱۳ نفر (۷/۲٪) آلوده به HCV بودند که ۵ نفر آن‌ها در گروه معتادان تزریقی بودند. ۵ نفر (۲/۷٪) آلوده به HBV بودند که دو نفر آن‌ها در گروه غیرتزریقی قرار داشتند.

نتیجه‌گیری: این مطالعه نشان داد که به طور کلی در جمعیت معتادان درصد آلودگی ویروسی به طور قابل توجهی بالاست و در گروه معتادان تزریقی آلودگی به ویروس ایدز و هپاتیت B و C به طور قابل توجهی از سایر معتادان بالاتر است که این موضوع نیازمند توجه جدی به آموزش و پیشگیری از انتقال این ویروس‌ها در جامعه می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: وابستگان به مواد مخدر، ویروس نقص ایمنی اکتسابی انسان، هپاتیت C، هپاتیت B

۱- (نویسنده مسئول) مربی و عضو هیأت علمی گروه آموزشی پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان

تلفن: ۰۳۹۱-۵۲۲۵۹۰۰، فاکس: ۰۳۹۱-۵۲۲۸۴۹۷، پست الکترونیکی: khodadadi123@yahoo.com

۲- استادیار گروه آموزشی قلب و عروق و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان

۳- مربی و عضو هیأت علمی، گروه آموزشی علوم پایه، دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان

۴- استادیار گروه آموزشی داخلی- عفونی، دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان